

Arrest

**nr. 178 526 van 28 november 2016
in de zaak RvV X / VIII**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: X
tegen:**

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 12 november 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 oktober 2014 tot weigering van de afgifte van een visum in het kader van studiedoeleinden (visum type D – studies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 25 november 2014 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 september 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat M. DE RAEDEMAEKER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 12 mei 2014 een eerste aanvraag in voor een visum lang verblijf in het kader van studiedoeleinden. Deze aanvraag wordt op 8 augustus 2014 geweigerd.

1.2. Op 11 september 2014 dient verzoeker een tweede aanvraag in voor een visum lang verblijf in het kader van studiedoeleinden.

1.3. Op 10 oktober 2014 neemt de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij het visum wordt geweigerd. Dit is de bestreden beslissing waarvan verzoeker op 13 oktober 2014 in kennis wordt gesteld. De motieven luiden als volgt:

“Motivatie

Wettelijke referenties :

Art. 58 van de wet van 15/12/1980

Beperkingen :

Andere :

Betrokkene heeft recent een visumaanvraag ingediend die werd geweigerd omwille van poging tot misbruik van de visumprocedure voor studies voor migratiedoeleinden. Deze weigering werd gemotiveerd door een geheel van bewijzen op basis van verklaringen van de aanvrager tijdens de indiening van de aanvraag waarbij hem gevraagd werd een vragenlijst in te vullen. Overwegende dat betrokkene een nieuwe aanvraag heeft gedaan gegrond op het zelfde dossier en waarbij er geen nieuwe relevante feiten werden aangehaald kunnen we de vorige weigeringsbeslissing niet herzien. De vorige beslissing blijft dus behouden.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Het middel wordt als toegelicht volgt:

“Doordat de bestreden beslissing dd. 10.10.2014 luidt (stuk 1):

“Betrokkene heeft recent een visumaanvraag ingediend die werd geweigerd omwille van een poging tot misbruik van de visumprocedure voor studies voor migratiedoeleinden. Deze weigering werd gemotiveerd door een geheel van bewijzen op basis van verklaringen van de aanvrager tijdens de indiening van de aanvraag waarbij hem gevraagd werd een vragenlijst in te vullen.

Overwegende dat betrokkene een nieuwe aanvraag heeft gedaan gegrond op hetzelfde dossier en waarbij er geen nieuwe relevante feiten werden aangehaald kunnen we de vorige weigeringsbeslissing niet herzien. De vorige beslissing blijft dus behouden”;

Terwijl

1ste onderdeel:

Verzoeker bij de visumaanvraag die aan de basis ligt van de huidige bestreden beslissing dd. 10.10.2014 weldegelijk een nieuw en relevant stuk heeft toegevoegd, nl. zijn motivatiebrief gericht aan de KULeuven (stuk 3);

Dat de bestreden beslissing ten onrechte geen enkel gewag maakt van deze motivatiebrief en niet rechtmatig voorhoudt dat “betrokkene een nieuwe aanvraag heeft gedaan gegrond op hetzelfde dossier”;

Dat gelet op het voorgaande moet vastgesteld worden dat de bestreden beslissing de formele motiveringsplicht schendt, alsmede blijk geeft van onzorgvuldig onderzoek en daardoor de algemene beginselen van behoorlijk bestuur schendt;

Dat, ondergeschikt, verzoeker opwerpt dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is en verwerende partij haar materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel heeft geschonden, doordat zij voorhoudt dat er sprake is van “poging tot misbruik van de visumprocedure voor studies voor migratiedoeleinden” en er “geen nieuwe relevante feiten werden aangehaald”, terwijl de motivatiebrief weldegelijk een nieuw en relevant gegeven is (stuk 3);

Uit de motivatiebrief blijkt immers dat verzoeker effectief ernstige en oprechte studiemotieven heeft om een filosofieopleiding in België te komen volgen (stuk 3). Verzoeker werd op basis van zijn motivatie door vakspecialisten toegelaten tot de opleiding (stuk 4);

2de onderdeel:

Verzoeker bij de visumaanvraag die aan de basis ligt van de huidige bestreden beslissing dd. 10.10.2014 ook een nieuwe vragenlijst heeft moeten invullen;

Dat ook die nieuwe vragenlijst een nieuw en relevant stuk is dat door verwerende partij volledig buiten beschouwing werd gelaten;

Dat zodoende moet vastgesteld worden dat de bestreden beslissing de formele motiveringsplicht schendt, alsmede blijkt geeft van onzorgvuldig onderzoek en daardoor de algemene beginselen van behoorlijk bestuur schendt;

Dat ondergeschikt, verzoeker opwerpt dat de thans bestreden beslissing dd. 10.10.2014 houdende een weigering om de eerder genomen beslissing dd. 8.08.2014 te herzien louter gemotiveerd is onder verwijzing naar de bij de voorgaande aanvraag ingevulde vragenlijst en op basis daarvan stelt dat er sprake is van "poging tot misbruik van de visumprocedure voor studies voor migratiedoeleinden";

Dat, wat de antwoorden van verzoeker op de vragenlijst bij de eerste visumaanvraag betreft, moet vastgesteld worden dat voor bepaalde rubrieken de antwoordruimte zeer beperkt is, hetgeen verzoeker heeft doen veronderstellen dat ook enkel beperkte antwoorden beoogd werden;

Dat verder dient in rekening te worden genomen dat deze vragenlijst onmiddellijk ter plaatse op de ambassade moet ingevuld worden in een taal die niet de moedertaal is van verzoeker en na een reis van 1100 km (16 uren rijden);

Dat, om deze redenen hoogstens kan geoordeeld worden dat verzoeker bij zijn eerste aanvraag de vragenlijst onzorgvuldig heeft beantwoord;

Dat het ten eerste kennelijk onredelijk is om te oordelen op basis van de vragenlijst bij de eerste visumaanvraag dat er sprake is van poging tot misbruik;

Dat verzoeker bij zijn nieuwe visumaanvraag een nieuwe vragenlijst heeft moeten invullen en het kennelijk onredelijk is van verwerende partij om deze nieuwe vragenlijst buiten beschouwing te laten.

Zodat de bestreden beslissing de artikelen 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel;

Dat de bestreden beslissing faalt in rechte en behoort te worden vernietigd;

2.2. De verwerende partij repliceert in haar nota met opmerkingen als volgt:

"In het enige middel stelt verzoeker de schending voor van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Hij beweert dat hij een nieuw stuk zou hebben voorgelegd, namelijk zijn motivatiebrief gericht aan de KULeuven. Hij stelt dat er in de bestreden beslissing op onterechte wijze geen melding werd gemaakt van dit stuk.

Hij stelt dat hij tevens een nieuwe vragenlijst diende in te vullen, hetgeen ook een nieuw stuk zou zijn.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de bestreden beslissing genomen werd omdat verzoeker recent een visumaanvraag heeft ingediend die werd geweigerd omwille van poging tot misbruik van de visumprocedure voor studies voor migratiedoeleinden. Die weigering werd gemotiveerd door een geheel van bewijzen op basis van verklaringen van verzoeker tijdens de indiening van de aanvraag waarbij hem gevraagd werd een vragenlijst in te vullen. Verzoeker heeft een nieuwe aanvraag ingediend op grond van het zelfde dossier en waarbij er geen nieuwe relevante feiten werden aangehaald. De vorige weigeringsbeslissing kan niet worden herzien.

De vorige weigeringsbeslissing werd als volgt gemotiveerd:

"xxx"

Er diende in de bestreden beslissing geen expliciete melding gemaakt te worden van motivatiebrief gericht aan de KULeuven en de nieuwe vragenlijst, aangezien er in de aanvraag geen nieuwe relevante feiten werden aangehaald.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De motieven die de bestreden beslissing onderbouwen, kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Er wordt immers, met verwijzing naar de toepasselijke wetsbepaling, met name artikel 58 van de Vreemdelingenwet gemotiveerd waarom de visumaanvraag van verzoeker geweigerd wordt. Uit het verzoekschrift blijkt ook dat verzoeker deze motieven kent, zodat een schending van de formele motiveringsplicht niet wordt aangetoond.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de overheid bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. (RvV, 24 januari 2011, nr. 54.807)

Uit de bespreking van het middel blijkt dat verzoeker er niet in slaagt aan te tonen met welke feiten of gegevens, die aan verweerder gekend waren of gekend dienden te zijn op het ogenblik van de beslissing, verweerder geen rekening heeft gehouden. (RvV 5 juni 2012, nr. 82.466)

Nu geen kennelijke wanverhouding werd aangetoond tussen de overwegingen die de bestreden beslissing onderbouwen en het dispositief van deze beslissing kan verzoeker ook niet gevolgd worden waar hij stelt dat het redelijkheidsbeginsel geschonden werd. (RvS 20 september 1999, nr. 82.301)

Het enige middel is ongegrond."

2.3. Uit het administratief dossier blijkt dat de eerste visumaanvraag van verzoeker werd geweigerd op 8 augustus 2014. Deze weigeringsbeslissing luidde als volgt:

Motivatie

Wettelijke referenties : Art. 58 van de wet van 15/12/1980

Beperkingen :

Bij het indienen van zijn aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf voor studies heeft betrokkene een vragenlijst ingevuld waarin hij gevraagd werd zijn studieloopbaan te schetsen, het verband te leggen met de beoogde studies in België en zijn motivatie uite te leggen om deze opleiding te volgen door de professionele vooruitzichten aan te geven. Uit de onduidelijke, onvolledige, incoherente of niet terzake doende antwoorden op verschillende vragen blijkt dat de student zich niet met de vereiste ernst heeft geïnformeerd omtrent de beoogde opleiding, hetgeen men toch verwacht van een buitenlandse student die beslist om dure studies aan te vatten in Europa. Zo bijvoorbeeld:

kan hij geen omschrijving geven van het studieprogramma van de gekozen opleiding, terwijl dit programma toch bepalend moet zijn geweest bij de keuze van de studierichting en/of de onderwijsinstelling;

kan hij geen enkel professioneel vooruitzicht geven dat een verband legt tussen de gekozen studies en een bepaalde beroepssector;

kan hij niet op korte wijze zijn opleidingsproject in België uitleggen, en alternatieven voorzien indien hij niet zou slagen voor deze studies door ze te plaatsen in de tewerkstellingsmogelijkheden in Turkije;

Bijgevolg doen deze elementen twijfels rijzen rond het doel van zijn verblijf, met name het volgen van studies in het hoger onderwijs in België met het doel Turkije te laten profiteren van zijn intellectuele en professionele verworvenheden, en vormen zij een geheel van bewijzen van een poging tot misbruik van de visumprocedure voor studies voor migratiedoeleinden."

Uit deze eerste weigeringsbeslissing blijkt dat verzoeker wordt aangewreven onduidelijk, onvolledig, incoherent en niet ter zake te hebben geantwoord op de vragenlijst die hem werd voorgelegd in het kader van zijn visumaanvraag. Deze elementen, die twijfels doen rijzen over het doel van zijn verblijf, vormen een geheel van bewijzen van een poging tot misbruik van de visumprocedure voor studies voor migratiedoeleinden.

2.4. De tweede visumaanvraag van verzoeker werd geweigerd op 10 oktober 2014. Deze weigeringsbeslissing maakt voorwerp uit van onderhavig beroep en luidt als volgt:

"Motivatie

Wettelijke referenties :

Art. 58 van de wet van 15/12/1980

Beperkingen :

Andere :

Betrokkene heeft recent een visumaanvraag ingediend die werd geweigerd omwille van poging tot misbruik van de visumprocedure voor studies voor migratiedoeleinden. Deze weigering werd gemotiveerd door een geheel van bewijzen op basis van verklaringen van de aanvrager tijdens de indiening van de aanvraag waarbij hem gevraagd werd een vragenlijst in te vullen. Overwegende dat

betrokkene een nieuwe aanvraag heeft gedaan gegrond op het zelfde dossier en waarbij er geen nieuwe relevante feiten werden aangehaald kunnen we de vorige weigeringsbeslissing niet herzien. De vorige beslissing blijft dus behouden."

De bestreden beslissing stelt in essentie dat er geen nieuwe relevante feiten werden aangehaald waardoor de vorige weigeringsbeslissing zou kunnen worden herzien.

2.5. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (RvS 18 januari 2010, nr. 199.583).

2.6. De Raad herhaalt dat de eerste visumaanvraag werd geweigerd wegens twijfels omtrent het doel van het verblijf en mogelijk misbruik. Deze vaststelling was gebaseerd op de onduidelijke, onvolledige, incoherente of niet ter zake doende antwoorden op de vragenlijst.

De tweede visumaanvraag werd geweigerd omdat er geen nieuwe relevante feiten werden aangehaald waardoor de vorige weigeringsbeslissing kan worden herzien.

Verzoeker betoogt dat hij bij zijn tweede visumaanvraag wel degelijk nieuwe en relevante stukken heeft toegevoegd, met name een motivatiebrief gericht aan de KU Leuven en nieuwe vragenlijst die hij heeft ingevuld. Hij stelt dat de bestreden beslissing geen gewag maakt van deze stukken die volledig buiten beschouwing worden gelaten en niet rechtmatig kan voorhouden dat hij "*een nieuwe aanvraag heeft gedaan op grond van hetzelfde dossier*" en dat er "*geen nieuwe relevante feiten werden aangehaald*". Aldus is de formele motiveringsplicht geschonden en geeft de bestreden beslissing tevens blijk van een onzorgvuldig onderzoek en van een kennelijk onredelijkheid.

2.7. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing niet concreet motiveert aangaande de nieuwe stukken, met name de motivatiebrief gericht aan de KU Leuven en de ingevulde vragenlijst.

In haar nota stelt de verwerende partij dat er in de bestreden beslissing geen expliciete melding moet worden gemaakt van de motivatiebrief gericht aan de KU Leuven en de nieuwe vragenlijst aangezien er in de aanvraag geen nieuwe relevante feiten werden aangehaald.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing enkel toelaat te begrijpen dat de voorgelegde motivatiebrief gericht aan de KU Leuven en de nieuwe ingevulde vragenlijst door de gemachtigde niet als nieuwe relevante feiten worden beschouwd.

Waarom de voorgelegde nieuwe stukken evenwel niet als nieuwe relevante feiten worden beschouwd, blijkt niet uit de bestreden beslissing.

Indien hier evidente vaststellingen aan ten grondslag liggen, dan diende de gemachtigde hierover in de bestreden beslissing inderdaad niet verder te motiveren. De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt immers niet in dat de beslissende administratieve overheid telkens de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Of het motief dat er geen nieuwe relevante feiten werden aangehaald, gebaseerd is op een evidente vaststelling dient dan wel te blijken uit het administratief dossier.

2.8. De verwerende partij betwist niet dat verzoeker een nieuwe vragenlijst heeft ingevuld in het kader van zijn tweede visumaanvraag.

Bij nazicht van het administratief dossier stelt de Raad vast dat de nieuwe vragenlijst die werd ingevuld in het kader van de tweede visumaanvraag zich niet in het administratief dossier bevindt, zodat niet kan

worden nagegaan of de redengeving dat geen nieuwe relevante feiten werden aangehaald, berust op een evidente vaststelling die geen verdere motivering behoeft.

2.9. Bij gebrek aan een volledig administratief dossier, meer bepaald het ontbreken van de nieuwe ingevulde vragenlijst die werd voorgelegd in het kader van de tweede visumaanvraag, wordt een wettigheidscontrole op de bestreden beslissing onmogelijk gemaakt.

Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te vernietigen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 oktober 2014 tot weigering van de afgifte van een visum in het kader van studiedoeleinden wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend zestien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES